

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 24 Pž-6371/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

TRGOVAČKI SUD U PAZINU
PRIMLJENO

PRESUDA

5. 04. 2019

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Gorane Aralice Martinović, predsjednice vijeća, Kamelije Parać, suca izvjestitelja i Maje Bilandžić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ZAGREBAČKA BANKA d.d. Zagreb, Paromlinska ulica 2, OIB 92963223473, kojeg zastupa punomoćnik Robert Travaš, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Travaš i partneri iz Zagreba, Jurkovićeve 24, protiv tuženika BRODOSPAS d.d. Split, Obala Lazareta 1, OIB 39030031494, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik iz Splita, Starčevićeva 13/1, radi utvrđenja i isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-340/2017-86 od 12. srpnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 20. ožujka 2019.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-340/2017-86 od 12. srpnja 2018. u točki I.1. izreke i u točki I.2. izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku od osam dana predati stečajnom sudu - Trgovačkom sudu u Pazinu, kod kojeg se vodi stečajni postupak pod poslovnim brojem St-35/2006 nad stečajnim dužnikom Histria group d.d. u stečaju, Umag, Ungarija bb, na račun toga suda broj HR4323900011300029763, iznos od 4.192.968,26 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 21. studenog 2011. do 29. lipnja 2013., po stopi sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, određenoj uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 30. lipnja 2013. do 31. srpnja 2015. po referentnoj stopi Hrvatske narodne banke uvećanoj za pet postotnih poena, sukladno čl. 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 78/15) određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena i u točki III. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-340/2017-86 od 12. srpnja 2018. u točki I.2. izreke u dijelu koji se odnosi na stopu zatezne kamate i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem zahtijeva da je tuženik dužan predati stečajnom sudu Trgovačkog suda u Pazinu iznos zateznih kamata koje su obračunate na iznos od 4.192.968,26 kn preko stope određene u točki I. izreke ove presude.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-340/2017-86 od 12. srpnja 2018. u točki I. njene izreke djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev i to u dijelu koji glasi:

„1. Utvrđuje se da nije osnovana tražbina tuženika BRODOSPAS d.d., Split, Obala Lazareta 2, OIB: 39030031494, kao stečajnog vjerovnika, u iznosu od 4.192.968,26 kn, a na ime kamata, koja je utvrđena Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu, posl. br. 2 St-35/06-57 od 12. studenog 2010., u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom HISTRIA GROUP d.d. u stečaju, Umag, Ungarija bb, OIB: 34802459130, koja je uvrštena u četvrti isplatni red s trećim redom prvenstva, te da tuženiku ne pripada pravo na namirenje navedene tražbine od 4.192.968,26 kn u istom isplatnom redu i s istim redom prvenstva po kojem se namiruje i njegova glavna tražbina (četvrti isplatni red, treći red prvenstva).

2. Tuženik BRODOSPAS d.d., Split, Obala Lazareta 2, OIB: 39030031494, dužan je u roku od osam dana predati stečajnom sudu - Trgovačkom sudu u Pazinu, kod kojeg se vodi stečajni postupak pod posl. br. St-35/06 nad stečajnim dužnikom HISTRIA GROUP d.d. u stečaju, Umag, Ungarija bb, OIB: 34802459130, na račun toga suda broj HR4323900011300029763, iznos od 4.192.968,26 kn sa zakonskim zateznim kamata tekućim od 21. studenog 2011. do 29. lipnja 2013. po stopi sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, određenoj uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, od 30. lipnja 2013. do 31. srpnja 2015. po referentnoj stopi Hrvatske narodne banke uvećanoj za osam postotnih poena, sukladno čl. 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15) određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.“

U točki II. izreke djelomično je odbijen tužbeni zahtjev i to u dijelu koji glasi:

„1. Utvrđuje se da nije osnovana tražbina tuženika BRODOSPAS d.d., Split, Obala Lazareta 2, OIB: 39030031494, kao stečajnog vjerovnika, u iznosu od 1.016.049,93 kn, a na ime kamata, koja je utvrđena Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu, posl. br. 2 St-35/06-57 od 12. studenog 2010., u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom HISTRIA GROUP d.d. u stečaju, Umag, Ungarija bb, OIB: 34802459130, koja je uvrštena u četvrti isplatni red s trećim redom prvenstva, te da tuženiku ne pripada pravo na namirenje navedene tražbine od 5.209.018,19 kn u istom isplatnom redu i s istim redom prvenstva po kojem se namiruje i njegova glavna tražbina (četvrti isplatni red, treći red prvenstva).

2. Tuženik BRODOSPAS d.d., Split, Obala Lazareta 2, OIB: 39030031494, dužan je u roku od osam dana predati stečajnom sudu - Trgovačkom sudu u Pazinu, kod kojeg se vodi stečajni postupak pod posl. br. St-35/06 nad stečajnim dužnikom HISTRIA GROUP d.d. u stečaju, Umag, Ungarija bb, OIB: 34802459130, na račun toga suda broj HR4323900011300029763, iznos od 1.016.049,93 kn sa zakonskim zateznim kamata tekućim od 12. studenog 2010. do 29. lipnja 2013. po stopi sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, određenoj uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, od 30. lipnja 2013. do 31. srpnja 2015. po referentnoj stopi Hrvatske narodne banke uvećanoj za osam postotnih poena, sukladno čl. 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi sukladno čl. 29. Zakona o

obveznim odnosima (NN 78/15) određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.“

U točki III. izreke naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 464.880,49 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 12. srpnja 2018. pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od osam dana.

Protiv presude žalbu je podnio tuženik. Presudu pobija u dijelu u kojem nije uspio u sporu zbog svih žalbenih razloga te predlaže da ovaj sud preinači presudu i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti podredno ju ukine i predmet vrati sudu na ponovno suđenje.

Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da je neosnovana, predlaže da ovaj sud presudu potvrdi.

Žalba je djelomično osnovana ali ne iz razloga navedenih u žalbi.

Ispitavši pobijanu presudu u skladu s odredbom članka 365. stavaka 2. i 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 123/08-ispravak 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) u granicama žalbenih navoda, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, te pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita osim u dijelu u kojem je odlučeno o stopi zatezne kamate gdje je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj 26. rujna 2007. podnio tužbu protiv tuženika Brodospas d.d. Split, u kojoj navodi da je rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu od 7. rujna 2007. pod poslovnim brojem St-35/2006, upućen u roku od 15 dana pokrenuti parnicu u smislu odredbe članka 111. stavka 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96; dalje: OZ). U tužbi navodi da tuženik, na nekretninama u vlasništvu stečajnog dužnika HI group d.d., upisanim u zemljišne knjige Općinskog suda u Bujama, z.k.ul.broj 2402, k.o.Novigrad, k.č.br. 331 Umag, ima upisano založno pravo pod poslovnim brojem Z-373/91. Založno pravo pod Z-373/91 upisano je s 3. redom prvenstva i to za iznos glavnice od 1.750.000,00 USD u dinarskoj protuvrijednosti s kamatom u visini od 2,5 x libor na dolarske depozite na mjeseca i obračunava se tromjesečno i plaća po dospijeću u dinarima prema srednjem tečaju USD, računajući od 18. srpnja 1990. do isplate. Založno pravo zasnovano je temeljem Ugovora o hipoteci od 1. ožujka 1991. Tvrdi da tuženik svoju tražbinu u stečajnom postupku poslovnim brojem St-35/2006, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Pazinu, nije obračunao sukladno odredbi članka 107. stavka 4. Ovršnog zakona jer je na glavicu koja je osigurana založnim pravom pod Z-373/91 bio dužan obračunati trogodišnju kamatu za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnina, koje bi kamate iznosile 2.019.080,73 kn. Da je tuženik na taj način obračunao svoje potraživanje ukupno bi iznosilo 6.505.926,79 kn.

Tužitelj je u više navrata preinačavao tužbeni zahtjev i to podneskom od 22. svibnja 2012., podneskom od 6. lipnja 2012., da bi zahtjev, o kojem je prvostupanjski sud odlučio, konačno postavio u podnesku od 29. ožujka 2018. U tom podnesku tužitelj ponovno ističe da je tuženik, kao stečajni vjerovnik, sukladno odredbi čl. 107. st. 4. Ovršnog zakona, po istom redosljedu kao i za glavnu tražbinu, imao pravo na namirenje zateznih kamata samo za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi predmetne nekretnine, znači kamate obračunate od 19. kolovoza 2001. do 19. kolovoza 2004. Kako je tuženiku nakon podnošenja tužbe u ovom predmetu, a prije okončanja ovog parničnog postupka isplaćen rezervirani iznos na koji on nije imao pravo, to je tužitelj navedenim podneskom postavio i kondemnatorni zahtjev povrat stečenog bez osnove. Zahtjev je postavljen u iznosu koji bi tužitelju, kao hipotekarnom vjerovniku upisanom u zemljišne knjige, bio isplaćen zakonitom primjenom odredbi o redosljedu namirenja iz kupovnine dobivene prodajom predmetne nekretnine.

Nije sporno da je kod Općinskog suda u Bujama izvršena prodaja nekretnine u ovršnom postupku, pa nakon što su isplaćeni troškovi ovršnog postupka preostali dio kupovnine u iznosu od 16.675.152,95 kn, dostavljen je Trgovačkom sudu u Pazinu kao stečajnom sudu, radi diobe navedenih sredstava. Nije sporno da je u korist tuženika Brodospas d.d. Split upisano založno pravo u iznosu od 1.750.000,00 USD, a koji iznos predstavlja glavnice, te da je upisana i kamata u visini od 2,5 x Libor stopa na dolarske depozite na tri mjeseca, a koja teče od 18. srpnja 1990. do isplate. Nadalje, nije sporno da dužnik nije platio dugovani iznos, pa da je Općinski sud u Bujama donio rješenje poslovni broj 1-36/1997 od 27. lipnja 1997., kao i da je to rješenje postalo pravomoćno. Tražbina tuženika Brodospas d.d. Split, koja se sastoji kako od glavnice tako i od ugovorne i zatezne kamate osigurana je hipotekom koja je upisana na trećem mjestu sporne nekretnine. Nije sporno da je tuženiku u stečajnom postupku iz kupovnine isplaćen iznos od 15.714.230,65 kn.

Sporno je ima li tuženik, sukladno odredbi članka 107. stavka 4. OZ-a, po istom redosljedu kao i za glavnu tražbinu, pravo na namirenje kamata od dospijeaća do isplate ili za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi predmetne nekretnine pa je li slijedom navedenog dužan vratiti u stečajnu masu utuženi iznos kao iznos koji je stečen bez osnove.

Iz spisa proizlazi:

- da je tuženik dao pozajmicu društvu Histria international trade d.o.o. Umag, u iznosu od 1.750.000,00 USD, na koji iznos je ugovorena kamata u visini 2,5 x libor na dolarske depozite na tri mjeseca i obračunava se tromjesečno i plaća po dospijeaću u dinarima prema srednjem tečaju USD računajući od 18. srpnja 1990. pa do isplate,

- da je kao sredstvo osiguranja za vraćanje navedene pozajmice upisana hipoteka na nekretnini označenoj sa k.č.br. 331 ZU 2402 K.O. Novigrad, kako za glavnice, tako i za ugovorene kamate i zatezne kamate, zajedno sa troškovima, temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja Općinskog suda u Bujama poslovni broj I-256/91 od 1. ožujka 1991.,

- da društvo Histria international trade d.o.o. Umag nije vratio dugovani iznos tuženiku, pa je tuženik 1. veljače 1997. podnio prijedlog za ovrhu prisilnom prodajom nekretnine ovršenika te da je na temelju navedenog prijedloga Općinski sud u Bujama donio rješenje o ovrsi poslovni broj I-36/1997 od 27. lipnja 1997., kojim rješenjem je u cijelosti usvojen prijedlog ovrhovoditelja (tuženika),

- da je u ovršnom postupku kod Općinskog suda u Bujama nekretnina označena sa k.č.br. 331 ZU 2402 K.O. Novigrad, prodana za iznos od 17.689.771,00 kn,

- da je rješenjem Općinskog suda u Bujama broj I-1204/95-134 od 19. siječnja 2006. iz dobivene cijene od 17.689.771,00 kn, odlučeno da se namire troškovi Zagrebačke banke d.d. Zagreb u iznosu od 386.149,80 kn i troškovi Brodospasa d.d. Split u iznosu od 720.244,00 kn,

- da je odlučeno da će se nakon pravomoćnosti navedenog rješenja, ostatak navedenih sredstava dostaviti Trgovačkom sudu u Pazinu, kao stečajnom sudu, radi diobe navedenih sredstava,

- da je Trgovački sud u Pazinu, nakon provedenog ročišta za diobu, donio rješenje poslovni broj St-35/2006 od 7. rujna 2007. kojim je utvrdio način podjele kupovnine u iznosu od 16.675.152,95 kn, a koja sredstva su mu dostavljena od strane Općinskog suda u Bujama,

- da je vjerovnik Zagrebačka banka d.d. osporio tražbinu vjerovnika Brodospas d.d. te je upućen u parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja,

- da je na temelju rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-35/2006 od 7. rujna 2007., tužitelj Zagrebačka banka d.d. Zagreb podnio tužbu, koja je zaprimljena kod Trgovačkog suda u Pazinu 27. rujna 2007.,

- da je rješenjem poslovni broj St-35/2006-57 od 12. studenog 2010. (list 73. spisa), nakon što je od preostalog iznosa kupovnine od 16.675.152,95 kn isplaćen ukupan iznos od 960.922,30 kn (Hístria group d.d. u stečaju iznos od 884.488,55 kn, Zagrebačkoj banci d.d. iznos od 46.000,00 kn i Ekonomskom zavodu d.o.o. iznos od 30.433,75 kn), od preostalog iznosa kupovine od 15.714.230,65 kn, odlučeno da se namiruje tražbina vjerovnika Brodospas d.d. Split s osnove ugovorenih kamata u iznosu od 737.528,41 kn, te zateznih kamata u iznosu od 8.186.177,76 kn, odnosno ukupno iznos od 8.923.706,17 kn kao i da se od cjelokupnog preostalog iznosa kupovnine od 6,790.524,48 kn namiruje tražbina vjerovnika Brodospas d.d. Split za dio glavnice,

- da je Trgovački sud u Pazinu presudom poslovni broj P-1438/2015 od 9. studenog 2015. u cijelosti odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan,

- da je povodom žalbe tužitelja ovaj sud rješenjem poslovni broj Pž-436/2016 od 18. listopada 2017. ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovno suđenje.

U konkretnom slučaju radi se o razdiobi novčanog iznosa u stečajnom postupku (na temelju odredbe članka 164.a Stečajnog zakona) po pravilima ovršnog prava trećem po redu založnom vjerovniku prema stjecanju založnih prava iz raspoloživog iznosa kupovnine ostvarene prodajom u ovršnom postupku i to nakon pravomoćnosti dijela rješenja gornjeg broja od 7. rujna 2007. kojim su, između ostalog, izvršene isplate prvom i drugom po redu upisanom založnom vjerovniku u iznosu zalogom osigurane tražbine u cijelosti.

Odredba članka 164.a stavka 1. Stečajnog zakona propisuje da će ovršni sud, nakon namirenja troškova ovršnog postupka, vratiti preostala sredstva stečajnom sudu radi namirenja razlučnih vjerovnika po pravilima ovršnog prava, a ostalih vjerovnika po pravilima stečajnog prava.

Stečajni će sud iz novca dobivenog od ovršnog suda najprije namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog prava, a preostali dio predati stečajnom upravitelju.

Postupak prodaje u ovršnom postupku pred nadležnim sudom provodi se prema kogentnim pravilima Ovršnog zakona. Kako je postupak prodaje pokrenut prijedlogom tuženika 1. veljače 1997. to se u konkretnom slučaju primjenjuje Ovršni zakon („Narodne novine“ broj 57/96).

Razlučni vjerovnik je vjerovnik koji ima pravo na odvojeno i prioritarno namirenje svoje tražbine iz posebne stečajne mase. Vjerovnici koji na nekom predmetu iz stečajne mase imaju založno pravo imaju pravo na namirenje svoje tražbine, kamata i troškova iz vrijednosti založenog predmeta. Kada je nekretnina koja je prodana radi namirenja razlučnog vjerovnika predmetom više prava koja ovlašćuju na namirenje iz novca dobivenog prodajom, namirenje založnih prava iz kupovnine dobivene provodi se po načelu prvenstvenog reda. To znači da tražbina osigurana zalogom ima pri namirivanju iz vrijednosti zaloga prednost pred svim tražbinama koje nisu osigurane založnim pravima na tom zalogu, a u slučaju kada ja zalog opterećen s više založnih prava, prednost pri namirivanju ima ona tražbina koja je ispred ostalih u prvenstvenom redu.

Sukladno članku 107. stavcima 1., 3. i 4. OZ-a, nakon namirenja tražbina iz članka 106. ovog Zakona, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koje prestaju prodajom. Vjerovnici iz stavka 1. ovog članka namiruju se po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada se vjerovnici iz stavka 1. ovog članka namiruju po time uspostavljenom prednosnom redu (stavak 3.). Troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina (stavak 4.).

Pravilna je ocjena prvostupanjskog suda da se na istom mjestu u tom redu nalazi glavna tražbina, ugovorna kamata te kamata za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi (članak 107. stavak 4. OZ-a te članak 38. Zakona o zemljišnim knjigama). Sporedne tražbine troškova i kamata koje su starije od posljednje tri godine od donošenja rješenja o dosudi ne namiruju se na onom mjestu u prvenstvenom redu koje ima glavna tražbina. Člankom 38. stavkom 2. Zakona o zemljišnim knjigama je također određeno da trogodišnji zaostaci kamata koje vjerovniku pripadaju na osnovi ugovora ili zakona imaju isti prvenstveni red kao i glavnica.

Iz spisa proizlazi da je tuženik zalogom osigurao glavnica u iznosu od 1,750.000,00 USD (USA dolara) u dinarskoj protuvrijednosti i kamate koje su upisane na određen način određivši njihovu visinu od 2,5 x libor stope na dolarske depozite na tri mjeseca koja se obračuna tromjesečno i plaća o dospijeću u dinarima prema srednjem tečaju USD, računajući od 18. srpnja 1990. pa do isplate i to pravomoćnim i ovršnim rješenjem Općinskog suda u Bujama poslovni broj I-256/91 od 1. ožujka 1991.

Iako Zagrebačka banka d.d. osporava potraživanje Brodospas d.d., iz sadržaja njezinog osporavanja proizlazi da ona ne osporava glavni iznos tražbine Brodospasa d.d. koje je upisano u zemljišnoj knjizi, već osporava obračunati iznos kamata smatrajući da Brodospas nema pravo potraživati isplatu zateznih kamata za cjelokupno razdoblje u istom isplatnom redu već samo za trogodišnje vremensko razdoblje koje je prethodilo donošenju rješenja o dosudi.

Naime, budući da tužitelj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, u podnesku od 29. ožujka 2018, potražuje da se utvrdi da nije osnovana tražbina tuženika Brodospas d.d., kao stečajnog vjerovnika, u iznosu od 4.192.968,26 kn, a na ime kamata, koja je utvrđena rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-35/2006-57 od 12. studenog 2010., u

stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom Histria group d.d. u stečaju, Umag, protiv kojeg vjerovnik Brodospas d.d. nije podnio žalbu, proizlazi da izračun glavnice u iznosu od 10,418.227,75 kn i ugovorene kamate u iznosu od 737.528,41 kn koji su obrazloženi u navedenom rješenju nisu sporni.

Kako je već navedeno, sukladno čl. 107. st. 4. OZ-a vjerovniku Brodospas d.d. u istom redu kao i glavna tražbina pripada pravo na zatezne kamate za trogodišnje vremensko razdoblje koje je prethodilo donošenju rješenja o dosudi.

Zatezna kamata je sporedna akcesorna tražbina i dijeli sudbinu glavne tražbine. Pravni režim koji je vrijedio za glavnu tražbinu vrijedi i za zateznu kamatu kao sporednu tražbinu.

Prema ugovoru o zajmu, vjerovniku Brodospas d.d. treba isplatiti glavnice u iznosu od 1,750.000,00 USD u protuvrijednosti kuna na dan plaćanja, odnosno na dan 19. kolovoza 2004. Budući da je valuta obveze izražena u USD, onda i zatezna kamata može biti izražena samo u USD.

Sukladno sudskoj praksi, u predmetnom razdoblju, stopa zatezne kamate na stranu valutu određuje se po stopi koja je propisana za valutu za koju je vezana zatezna kamata a to su kamate koju banka plaća na štedne uloge po viđenju, što znači da prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka Bojane Galinac, za razdoblje od 19. kolovoza 2001. do 18. kolovoza 2004. za glavnice u iznosu od 1.750.000,00 USD zatezne kamate iznose 27.007,53 USD što u protuvrijednosti kuna na dan 19. kolovoza 2004. iznosi 160.783,20 kn.

Slijedom navedenog, vjerovniku pripada pravo na isplatu glavnice u iznosu od 10.418.227,75 kn, ugovorne kamate u iznosu od 737.528,41 kn i zatezne kamate u iznosu od 160.783,20 kn što sveukupno iznosi 11,316.538,00 kn.

Budući da je vjerovniku isplaćen iznos od 15.714.230,65 kn, iznos od 4.397.692,00 kn mu je isplaćen bez pravne osnove.

S obzirom da je prvostupanjski sud utvrdio da nije osnovan iznos od 4.192.968,26 kn te kako se protiv presude žali samo tuženik to je presuda kojom se utvrđuje neosnovanom tražbina u iznosu od 4.192.968,26 kn s pripadajućim kamatama i kojom je naloženo tuženiku vratiti navedeni iznos stečajnom sudu pravilna i zakonita.

Kako se radi o povratu predmetnog iznosa koji je stečen bez pravne osnove primjenjuje se stopa zatezne kamate određena za ostale odnose a ne za trgovačke ugovore pa je slijedom navedenog valjalo presudu u tom dijelu preinačiti i tužbeni zahtjev za dio kamata odbiti kao neosnovan.

Pravilna je i zakonita odluka o troškovima postupka te je u skladu s čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a.

Stoga razlozima svoje žalbe tuženik nije doveo u sumnju zakonitost i pravilnost prvostupanjske presude osim u dijelu koji se odnosi na stopu zatezne kamate u kojem je sud djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo.

Valjalo je stoga temeljem čl. 368. st. 1. ZPP-a presuditi kao u točki I. izreke ove presude i temeljem čl. 373. st. 3. ZPP-a kao u točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 20. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Gorana Aralica Martinović, v. r.

točnost otpravka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

UAB. 1796762